

nedsat til 50.000 kr. Nedsættelsen skyldes, at erstatningen kun er tænkt som et supplement til de allerede eksisterende sociale ydelser.

Ændringsforslaget medfører, at den samlede erstatningssum højst må udgøre 2 mill. kr.

Ændringsforslaget understreger, at en tildelet erstatning ikke må modregnes i sociale ydelser eller indgå i den skattepligtige indkomst.

Til nr. 3

Ved ændringsforslaget tydeliggøres det, at erstatningen skal betragtes som en godtgørelse (en slags kulanceerstatning), der ydes uafhængigt af, om der kan konstateres et erhvervsevnetab, som har givet anledning til førtidspension.

Ved udførelsen af ændringsforslaget er det tilstræbt at lade vurderingen af, hvorvidt der skal ydes erstatning samt størrelsen heraf, være uafhængig af den vurdering, der finder sted ved fastsættelse af arbejdsskadeerstatning. Baggrunden herfor er, at man ved denne vurdering indgår i uhyre detaljerede overvejelser over, hvor stor en procentdel erhvervsevnetabet udgør, graden af varigt men m.v. Overvejelser, der ikke kan finde sted for LSD-patienterne alene på grund af den lange periode, der er gået, siden behandlingen fandt sted.

Ved udarbejdelsen af ændringsforslagets tekst har forslagsstillerne valgt en formulering, som hjemler adgang til en relativt fri skønsmæssig vurdering af, hvor stor erstatningen pågældende kan tilkomme.

Ved vurderingen af, om der skal ydes erstatning, er udgangspunktet, at personer, der har modtaget behandling med LSD, skal ydes en erstatning. Når det i øvrigt må lægges til grund, at der er indtruffet skade som følge af LSD-behandling, bør minimumserstatningen være 50.000 kr.

I øvrigt kan der ved fastsættelse af erstatningens størrelse blandt andet lægges vægt på, i hvilket omfang den pågældende har været indlagt på hospital, samt haft behov for bistand fra det øvrige sundhedssystem, dvs. praktiserende læge, psykolog, psykiater, eller eventuelt har benyttet alternative helbredelsesmetoder.

Endvidere kan det indgå som element, om den pågældende har haft en stabil erhvervs-eve eller eventuelt modtager eller har mod-

taget førtidspension/bistandshjælp. Desuden bør en forringelse af den pågældendes almindelige livskvalitet indgå i vurderingen.

Forslagsstillerne skal dernæst fremhæve, at det er af afgørende betydning, at de, der modtager erstatning, ikke som følge heraf skal udsættes for reduktion af sociale ydelser, de i øvrigt måtte være berettiget til. Det afkast, erstatningen giver i form af rente m.v., skal ligeledes fratrækkes den pågældendes indtægt før beregning af sociale ydelser. Ydelser efter den sociale lovgivning omfatter også f.eks. social pension. Erstatningen og afkast heraf skal heller ikke kunne gøres til genstand for indkomst- eller formuebeskatning.

Til nr. 4

Ændringsforslaget er fortrinsvis af teknisk karakter. Forslagsstillerne skal samtidig fremhæve, at denne adgang til behandling på sygehuse i andre amtskommuner skal ses som et supplement til de gældende regler om udenamtsbehandling, henholdsvis behandling i udlandet.

Til nr. 5

Ved ændringsforslaget udgår bestemmelsen om, at sikringsstyrelsen skal administrere loven, og i stedet indsættes en bestemmelse om, at et af socialministeren nedsat nævn skal varetage administrationen af loven. Samtidig udgår bestemmelsen om, at ankestyrelsen skal være klageinstans.

Nævnet skal således tage endelig stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der skal udbetales erstatning, samt hvor stor denne i givet fald skal være.

Socialministeren får endvidere bemyndigelse til at fastsætte forretningsordenen for nævnet, og i den forbindelse forudsættes det, at socialministeren stiller sekretariatsmæssig bistand til rådighed for nævnet.

Det skal i forbindelse med ændringsforslaget bemærkes, at det i socialministerens kommentar til det oprindelige lovforslag anføres, at sikringsstyrelsen ikke er i stand til at påtage sig arbejdsopgaven at afgøre, om erstatning skal ydes, samt i givet fald, hvor stor denne skal være. Der er flere begrundelser herfor, men bl.a. angives det, at der i sik-